

Harold Pinters bekendste toneelstuk *De thuiskomst* wordt **eindelijk weer gespeeld** in Nederland. En goed ook.

Foto Jan Versweyeld

De Thuiskomst

Theater

★★★★★

Van Harold Pinter,
door Internationaal
Theater
Amsterdam, regie
Nanouk Leopold
13/10, ITA,
Amsterdam. Daar
t/m 30/11

**Na een wat lamlendig begin
zetten regisseur Nanouk Leopold
en de acteurs er goed de vaart in.**

'Word geen vreemde.' Dat zegt Ruth tegen haar vertrekkende man Teddy. Zij blijft achter en zal haar geld verdienen als hoer en zijn familie seksueel van dienst zijn. Waarom? Dat is een van de intrigerende raadsels in Harold Pinters *De thuiskomst* (1965).

Nanouk Leopold regisseerde het met een mengeling van heftig acteurs-toneel en gestileerde vormgeving. Dat komt vaak gekunsteld over, maar hier passen beide stijlen perfect naast elkaar. De mini-mannenmaatschappij is gesitueerd in een kale, grotachtige ruimte, waar vader Max regeert over zijn zonen Lenny, de even louche als charmante pooier, en de wat achtergebleven Joey, die zo van boksten houdt. Ook oom Sam woont bij hen in. Als oudste zoon Teddy met vrouw Ruth onverwacht langskomt, worden de zaken op scherp gezet. Teddy is net op

tijd zijn milieu ontvlucht en is professor in de filosofie.

Na een wat lamlendig begin zetten Leopold en haar acteurs er goed de vaart in. Niet Pinter spelen volgens het boekje, maar lekker voluit acteren! Daarin gaat het over vrouwenhaat, gefnuikte moederliefde en knellende familiebanden, verpakt in Pinters kale, raadselachtige taal.

In deze nagenoeg ideale bezetting zijn Maria Kraakman (Ruth) en Mardo (Lenny) met hun onbestemde grilligheid de meest pinteriaanse personages. Als pater familias is Gijs Scholten van Aschat superieur. Hij heerst even proleterig als melancholiek over zijn tanende koninkrijkje en beheerst de voorstelling.

Ziehier de tobbende, kansloze mens. Deze *Thuiskomst* gaat over onthecht zijn en het verlangen naar de moederschoot. Over geen vreemde worden.

Hein Janssen